2026/1000

17.8.2026

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2026/1000

af 5. maj 2026

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår præcisering af metoden til bestemmelse af de gebyrer, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed opkræver for godkendelse af de proformamodeller, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, og præcisering af de nærmere bestemmelser for betaling af disse gebyrer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ([1]), særlig artikel 11, stk. 12a, syvende afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det årlige gebyr, der er omhandlet i artikel 11, stk. 12a, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, bør være tilstrækkeligt højt til at dække alle direkte og indirekte omkostninger, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (»EBA«) har pådraget sig ved godkendelse af de proformamodeller, der er omhandlet i samme forordnings artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit. Alle de gebyrer, der opkræves, bør fastlægges til et niveau, der forhindrer underskud eller en væsentlig akkumulering af overskud. Hvis et væsentligt positivt eller negativt budgetresultat bliver tilbagevendende, bør gebyrernes størrelse revideres.

(2) Forpligtelsen til at få de proformamodeller, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, godkendt af EBA blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 ([2]). Nogle af de modparter, der har indgået OTC-derivataftaler, som ikke er blevet clearet af en CCP, har imidlertid anvendt proformamodeller inden nævnte forordnings ikrafttræden. Der bør derfor udarbejdes en særlig metode til beregning af gebyrer for godkendelse af sådanne proformamodeller.

(3) I henhold til artikel 11, stk. 12a, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012 skal det årlige gebyr, der skal betales til EBA, stå i et rimeligt forhold til den månedlige gennemsnitlige udestående nominelle værdi af ikkecentralt clearede OTC-derivater i de seneste 12 måneder for de berørte modparter. Modparterne bør anvende den ækvivalente nominelle porteføljemetode til at bestemme den gennemsnitlige nominelle værdi. Modparter bør have mulighed for at anvende en alternativ tilgang, forudsat at de kan begrunde valget af denne alternative tilgang over for deres kompetente myndighed.

(4) For nye proformamodeller er der endnu ikke en månedligt gennemsnitlig udestående nominel værdi, der kan anvendes til at fordele omkostningerne på en forholdsmæssig måde på alle modparter, der anvender den nye proformamodel. Derfor bør der af disse modparter, i det første år, hvor den nye proformamodel anvendes, opkræves et lige og fast gebyr pr. ny proformamodel. I henhold til artikel 11, stk. 12a, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012 har EBA dog seks måneder efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse af en sådan ny proformamodel til at meddele godkendelse af den pågældende model, hvilket betyder, at det er muligt, at en proformamodel først godkendes i året efter ansøgningen om validering. EBA bør derfor også kunne opkræve det faste gebyr for det år, hvor proformamodellen rent faktisk godkendes. For årene efter det år, hvor den første godkendelse meddeles, bør der fastsættes en stationær metode til bestemmelse af de skyldige gebyrer.

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder (EUT L, 2024/2987, 4.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj).

(5) For at EBA kan beregne det årlige gebyr nøjagtigt bør modparter, der anvender proformamodeller, der skal godkendes af EBA, rettidigt sende EBA alle de oplysninger, som EBA har brug for til en sådan beregning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Årligt gebyr baseret på fuld omkostningsdækning og efter en aktivitetsbaseret forvaltningsmodel

Det årlige gebyr, der er omhandlet i artikel 11, stk. 12a, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, baseres på begge følgende:

a) princippet om fuld omkostningsdækning

b) den gennemsnitlige nominelle værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 3.

Artikel 2

Skøn over de samlede årlige omkostninger, som EBA vil pådrage sig ved godkendelse af proformamodeller

For at bestemme den samlede beløbsmæssige værdi af de gebyrer, som EBA skal opkræve i henhold til artikel 11, stk. 12a, femte afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, tager EBA hvert år hensyn til de direkte og indirekte udgifter, som den vil pådrage sig det pågældende år, til:

a) godkendelse af proformamodellerne, herunder ændringer heraf

b) udvikling og vedligeholdelse af statistiske værktøjer og IT-værktøjer, som skal understøtte godkendelsesfunktionen for proformamodeller

c) beregning, fakturering og opkrævning af det årlige gebyr

d) eventuelle andre aktiviteter, som skal understøtte godkendelsesfunktionen for proformamodeller.

Artikel 3

Gennemsnitlig nominel værdi

1. Med henblik på beregningen af det årlige gebyr, som hver modpart, der er omfattet af forpligtelsen til at få sine proformamodeller godkendt, skal betale til EBA, beregner hver modpart, der anvender eller ansøger om godkendelse med henblik på at anvende en proformamodel, alt efter hvad der er relevant, den gennemsnitlige nominelle værdi ved at beregne gennemsnittet af den månedlige nominelle værdi af ikkecentralt clearede derivater ved hjælp af en given proformamodel i den pågældende referenceperiode. Disse modparter beregner hver månedlig nominel værdi pr. sidste bankdag i den pågældende måned ved hjælp af den ækvivalente nominelle porteføljemetode, der er omhandlet i stk. 4, eller de alternative metoder, der er omhandlet i stk. 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant. En modpart kan fra beregningerne af den gennemsnitlige nominelle værdi udelukke porteføljer, for hvilke den ikke har opkrævet initialmarginer, som følge af anvendelse af den undtagelse, der er fastsat i artikel 29, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ([3]). En modpart, der vælger at udelukke sådanne porteføljer, skal angive det antal porteføljer, den har udelukket som led i de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 8, stk. 1.

2. Med henblik på artikel 4 løber referenceperioden fra den 1. januar til den 31. december året før den faktureringsdato, der er angivet i overensstemmelse med artikel 7.

3. Med henblik på artikel 5 er referenceperioden de 12 måneder, der går forud for den dato, hvor EBA offentligt har meddelt, at den har oprettet sin centrale godkendelsesfunktion (»EBA's parathedsdato«).

([3]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/2251/oj).

4. For hver måned i den i stk. 1 omhandlede referenceperiode beregner modparterne den månedlige nominelle værdi ved at konvertere initialmarginværdien beregnet med proformamodellen for den relevante portefølje til en dertil svarende nominel værdi for porteføljen efter følgende formel:

$$Nominel_m = \frac{IM(rente,\ inflation,\ valuta)}{6\%} + \frac{IM(kredit)}{10\%} + \frac{IM(aktier)}{15\%} + \frac{IM(råvarer)}{15\%} + \frac{IM(andet)}{15\%}$$

hvor:

— m = indeks, der angiver måneden i referenceperioden

— *C* = indeks, der angiver klassen eller klasserne af derivataftaler

— *IM(C)* = samlet initialmarginværdi af transaktioner med ikkecentralt clearede OTC-derivater i klasse *C*, beregnet på den sidste forretningsdag i den måned, for hvilken den månedlige nominelle værdi beregnes, ved hjælp af proformamodellen, omregnet til euro.

5. Alternativt kan modparter for hver måned i den i stk. 1 omhandlede referenceperiode vælge at omregne den samlede initialmarginværdi, beregnet pr. aktivklasse, for den relevante portefølje til en dertil svarende nominel værdi:

$$Nominel_Måned'_m = \frac{IM'(rente,\ inflation,\ valutamarked)}{6\%} + \frac{IM'(kredit)}{10\%} + \frac{IM'(aktier)}{15\%} + \frac{IM'(råvarer)}{15\%} + \frac{IM'(andet)}{15\%}$$

hvor:

— *m* = indeks, der angiver måneden i referenceperioden

— *C* = indeks, der angiver klassen eller klasserne af derivataftaler

— *IM«(C)* = samlet initialmarginværdi af transaktioner med ikkecentralt clearede OTC-derivater i klasse *C*, beregnet på den sidste forretningsdag i den måned, for hvilken den månedlige nominelle værdi beregnes, omregnet til euro.

Modparter kan vælge at anvende denne formel, forudsat at de kan begrunde valget over for deres kompetente myndighed.

6. Med henblik på stk. 4 og 5 anvender modparterne ved omregning af beløb i euro den referencekurs for euro, som Den Europæiske Centralbank offentliggør den sidste bankdag i den måned, for hvilken den månedlige nominelle værdi beregnes.

7. Uanset stk. 4 og 5 kan en modpart med en gennemsnitlig nominel værdi over 12 måneder på under 3 000 mia. EUR estimere hver månedlig nominel værdi til at være en af de beløbsmæssige værdier, der er angivet i nedenstående tabel, forudsat at den over for sin kompetente myndighed kan påvise, at den faktiske nominelle værdi er lavere end det valgte:

Forskriftsmæssig tærskel	Nominel værdi
1	3 000 mia. EUR
2	2 250 mia. EUR
3	1 500 mia. EUR
4	750 mia. EUR
5	50 mia. EUR
6	8 mia. EUR

Artikel 4

Årlige godkendelsesgebyrer

1. For hver proformamodel, der godkendes pr. 1. januar i et år, og som en modpart anvender eller ansøger om godkendelse af i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012 i det pågældende år, betaler modparten EBA et gebyr på:

$$Gebyr_{n,y,p} = 200\ EUR + maks.\left(\frac{EBA's\ omkostninger_{y}}{Antal\ modeller_{y}} * \frac{Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{n,p}}{Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{I\ alt,p}} - 200\ EUR,0\right)$$

hvor:

— n= det indeks, der angiver den modpart, som anvender eller ansøger om godkendelse til at anvende proformamodel p,

— y = det indeks, der angiver referenceåret,

— p = det indeks, der angiver den proformamodel, som EBA har godkendt pr. 1. januar i år y

— $EBA's\ omkostninger_{y}$ = den beløbsmæssige værdi i overensstemmelse med artikel 2 for år y, for proformamodeller, som EBA har godkendt pr. 1. januar i det pågældende år,

— $Antal\ modeller_{y}$ = antallet af proformamodeller, som EBA har godkendt pr. 1. januar i år y, med en nedre grænse på 1,

— $Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{n,p}$ den beløbsmæssige værdi, der er beregnet af modpart n, for proformamodel p, i overensstemmelse med artikel 3,

— $Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{I\ alt,p,} = \sum_{n} Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{n,p}$.

2. Proformamodeller, der, på trods af at de er godkendt, er omfattet af det gebyr, der er omhandlet i artikel 6, tages ikke i betragtning ved den i stk. 1 omhandlede beregning.

3. Uanset stk. 1 betaler en modpart, der bliver omfattet af kravet om at ansøge om godkendelse af en proformamodel efter den 31. marts i et givet år, ikke noget gebyr for det pågældende år for den pågældende proformamodel.

Artikel 5

Årligt gebyr for godkendelse af en proformamodel, der allerede var i brug inden den 24. december 2024

1. Uanset artikel 4 betaler en modpart, der senest på EBA's parathedsdato er omfattet af kravet om at ansøge om godkendelse med henblik på at anvende eller vedtage en ændring af den pågældende proformamodel i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, for en proformamodel, der allerede var i brug inden den 24. december 2024, et årligt gebyr til EBA på:

$$Gebyr_{n} = 200\ EUR + maks.\left(EBA's\ omkostninger * \frac{Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{n}}{Gennemsnitlig\ nominel\ værdi_{I\ alt}} - 200\ EUR,0\right)$$

hvor:

— n = det indeks, der angiver den modpart, som er omfattet af kravet om at ansøge om godkendelse med henblik på at anvende eller vedtage en ændring af den pågældende proformamodel i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, inden EBA's parathedsdato,

— $EBA's\ omkostninger$ = den beløbsmæssige værdi, udtrykt i EUR, der er anslået i overensstemmelse med artikel 2, fra EBA's parathedsdato til udgangen af året for EBA's parathedsdato,

— *Gennemsnitlig nominel værdi*$_n$ = den beløbsmæssige værdi, som modparten har beregnet i overensstemmelse med artikel 3,

— *Gennemsnitlig nominel værdi*$_{I\ alt} = \sum_n$ *Gennemsnitlig nominel værdi*$_n$.

2. En modpart, der bliver omfattet af kravet om at ansøge om godkendelse med henblik at anvende en proformamodel, der allerede er i brug inden den 24. december 2024 efter EBA's parathedsdato, betaler ikke noget gebyr for det pågældende år.

Artikel 6

Årligt gebyr for godkendelse af en proformamodel, der ikke allerede var i brug inden den 24. december 2024

1. Hver modpart, der ansøger om godkendelse af en proformamodel i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, som ikke allerede var i brug inden den 24. december 2024, betaler EBA et gebyr på:

$$Gebyr_n = \frac{EUR\ 500\ 000}{Antal\ modparter\ i\ alt}$$

hvor:

— *n*= det indeks, der angiver den modpart, som ansøger om godkendelse til at anvende proformamodellen

— *Antal modparter i alt* = det antal modparter, der ansøger om at anvende den nye proformamodel fra den 31. juli i det pågældende år.

2. Hvis den seksmåneders godkendelsesperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 12a, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, slutter året efter det år, hvor den første ansøgning om indledende godkendelse af den nye proformamodel blev indsendt (»det følgende år«), kan EBA vælge fortsat at anvende den i stk. 1 fastsatte formel til beregning af gebyrerne for det følgende år.

Hvis EBA gør brug af den i første afsnit omhandlede mulighed, anvender den det antal modparter, der anvender eller har ansøgt om godkendelse med henblik på at anvende proformamodellen senest den 31. juli det følgende år, som »Antal modparter i alt« i den i stk. 1 fastsatte formel.

3. EBA kan beslutte ikke at opkræve det i stk. 1 omhandlede gebyr for det år, hvor den første ansøgning om godkendelse af proformamodellen indsendes, hvis det ikke er operationelt muligt at opkræve gebyrerne på den i artikel 7 fastsatte måde.

4. Hvis en modpart anvender flere proformamodeller, betales det gebyr, der beregnes i overensstemmelse med stk. 1 og 2 for den proformamodel, der er genstand for den indledende godkendelse, ud over det gebyr, der beregnes i overensstemmelse med artikel 4 for alle andre proformamodeller, som modparten anvender.

5. Uanset denne artikels stk. 1 kan EBA for det gebyr, der beregnes i overensstemmelse med denne artikel, forhøje de i nævnte stykke fastsatte 500 000 EUR i formlen op til en beløbsmæssig værdi, der svarer til de samlede anslåede omkostninger for en proformamodel i overensstemmelse med artikel 2.

Artikel 7

Betaling af årlige godkendelsesgebyrer

1. Modparter, der er omfattet af forpligtelsen til at få deres proformamodeller godkendt for et givet år, faktureres af EBA for de gebyrer, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, i det pågældende kalenderår.

2. Betalingsfristen er 45 kalenderdage fra registreringen af fordringen i EBA's regnskaber. Gebyrerne betales i euro.

3. Ved forsinket betaling påløber der morarenter som fastsat i artikel 99 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([4]).

4. Kommunikation mellem EBA og de modparter, der er omhandlet i stk. 1, finder sted via den centrale database, der er oprettet af ESMA i henhold til artikel 17c i forordning (EU) nr. 648/2012, eller ved hjælp af andre elektroniske midler, hvis denne centrale database ikke er tilgængelig.

Artikel 8

Oplysninger, der skal meddeles EBA

1. Modparter, der anvender en godkendt proformamodel eller ansøger om godkendelse af en proformamodel, meddeler EBA alle de elementer, der er nødvendige for at beregne de gebyrer, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, herunder de oplysninger om den gennemsnitlige nominelle værdi, der er omhandlet i artikel 3, og de finansielle oplysninger om modparten, der er nødvendige for faktureringsprocessen.

2. Med henblik på stk. 1 gælder følgende:

a) For året for EBA's parathedsdato indhenter EBA de elementer, der er nødvendige for at:

   i) beregne de i artikel 5 omhandlede gebyrer

   ii) udstede regningerne senest den 31. oktober samme år

b) For årene efter EBA's parathedsdato meddeler de i stk. 1 omhandlede modparter EBA de elementer, der er nødvendige for at beregne de gebyrer, der er omhandlet i artikel 4 og 5, alt efter hvad der er relevant, senest den 31. marts.

c) For så vidt angår de i artikel 6 omhandlede gebyrer indhenter EBA de oplysninger, der er nødvendige for at beregne disse gebyrer, og udsteder de dertil svarende regninger inden en passende dato, idet den tager hensyn til bestemmelserne i artikel 7.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. maj 2026.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).